

ДИНАМІКА КЛІНІКО-БІОХІМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ У ХВОРИХ НА ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С ПРИ РІЗНИХ ВИДАХ ТЕРАПІЇ

Федотова А. В.

Науковий керівник - д. мед. наук, проф. Чемич М. Д.
СумДУ, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність теми. Хронічний вірусний гепатит С (ХВГС) є однією з найбільш поширених хвороб печінки. В Україні показник поширеності сягає 9,6 на 100 тис. населення. Основна група хворих – це люди працездатного віку. Тому, вибір ефективного лікування є актуальною проблемою.

Мета роботи: визначити динаміку клініко-біохімічних показників при різних варіантах лікування хворих на ХВГС.

Матеріали і методи. Було проведено порівняння ефективності монотерапії, комбінованої та патогенетичної терапії хворих на дану недугу та вплив лікування на клініко-біохімічні показники. Під наглядом знаходилося 44 пацієнта з ХГС, 18 з яких жінки і 26 чоловіків, у віці від 22 до 54 років. Середня тривалість перебування в стаціонарі 17 ліжко-днів. Першу групу склали 19 пацієнтів, які проходили монотерапію α -інтерфероном (лаферобіон). Хворим другої групи (10 осіб) було призначено комбіновану терапію (α -інтерферон і рибавірин). До третьої групи увійшло 15 пацієнтів, які отримували патогенетичну терапію (гепатопротектори).

Результати. До початку лікування в усіх групах пацієнтів у 95,5 % випадків були скарги на біль та важкість в правому підребер'ї. У 86 % виявлено збільшення печінки на 2 см, а 9 % пацієнтів вказувало на нудоту та зниження апетиту. З біохімічних показників у 12 % хворих рівень загального білірубину був підвищений в середньому в 4,5 разу, АлАТ- у 3 рази, а АсАТ – у 2. У 14 % пацієнтів зафіксовано зниження ПТІ, а у 10 % - зростання тимолової проби.

Після проведеного стаціонарного лікування в першій групі у 82 % пацієнтів було відмічено нормалізацію біохімічних показників, у 74 % відбулась нормалізація розмірів печінки. Проте, у 20 % осіб зберігалися диспепсичні явища у вигляді нудоти і зниження апетиту. В другій групі у 90 % пацієнтів були відсутні клінічні прояви, а біохімічні показники досягли значень норми. В третій групі зниження показників печінкових проб було у 47 % обстежених, а у інших зберігалися скарги на відчуття важкості в правому підребер'ї, зниження апетиту і працездатності.

Висновок. Найбільш швидка позитивна динаміка клініко-біохімічних показників у напрямку нормалізації була у хворих при проведенні комбінованої терапії рекомбінантними α -інтерферонами і нуклеозидними препаратами. При використанні в лікуванні монотерапії і лише патогенетичної терапії відсоток позитивної відповіді на проведену терапію був нижчим.